

ע"פ 5415/13 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5415/13

לפני:
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מזוז

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזק תל אביב
ימים 24.06.2013 בתפ"ח 49352-05-12 שניתן על
ידי כבוד השופטים: גלעד נויטל, מאיר יפרח, גילה רביד

תאריך הישיבה: כ"ג בשבט תשע"ה (12.2.15)

בשם המערער:עו"ד גלית بش

בשם המשיבת:
מתורגמן לשפה הטיגרית:
עו"ד שרת מגב
מר פינוי מהרי

פסק דין

השופט י' דנציגר:

עמוד 1

1. לפנינו ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בתל-אביב מיום 24.6.2013 בתפ"ח 49352-05-12 (השופטים ג' נויטל, מ' יפרח, ו' רVID) בו הושטו על המערער - לאחר שהורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון, בביבועה של עבירה של חבלה בכונה מחמייה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 – 13 שנות מאסר (בኒוי ימי מעצרו), מאסרים מותנים, פיצויים למילונת בסך 40,000 ש"ח וקנס בסך 1,000 ש"ח (או 30 ימי מאסר תמורה).

2. לפי כתוב האישום המתוקן, בין המערער לבין המילונת – שהגיעו מאריתראה לישראל דרך מצרים, שלושה חודשים עבר לאירוע נשוא כתוב האישום – הייתה מערכת יחסים רומנטית עוד באריתראה, אך זו הגיעה לקיים כשהתברר לאמה של המילונת שיש בין המערער לבין המילונת יחס קרבא משפחתיים. ביום 15.5.2012 הגיע המערער לביר שאותו מנהלת אמה של המילונת, הממוקם ברחוב ארלינגר בתל-אביב, שבו כבבדי חביה סכין קצבים שאורק להבה כ-20 ס"מ, בה הציג מבעוד מועד. בשלב כלשהו תפס המערער את ידה של המילונת ומשך אותה לפינת הרחובות ארלינגר – פין, חרב מחרוטה ומבקה בו במטרה להשתחרר מ坎坷ו, שבו כבבדי הסכין. תוך כדי המאבק החל המערער לדקור את המילונת דקירות רבות בגבה, בבית החזה, בזרועה, בידי ובצווארה. המילונת התמוטטה ארצתה על הכביש ואיבדה הכרתה. המערער נוטREL על ידי צוות אנשי הפקה שנכח סמוך למקום והוא עסוקים בהסרת סרט. בבית-החולים, אליו הובלה המילונת כשהיא במצב אנוש, נאלצו הרופאים לפתח את בית החזה שלה לצורך עצירת הדימום ולכורת את כליה הימנית.

3. מתקיר נגעת עבירה שהונחה לפני בית המשפט המחוזי עולה כי המילונת נאלצת להתמודד עד היום עם הנזקים שהסבו לה דקירות הסכין – היא חשה כאבים בחתכים, סובלת מצילה ברגל ימין, מהעדר תחושה באוזן הצלעות וכן מגיעה עצבית ביד ימין. הצלקות הרבות והבולטות בגופה פוגעות בדיםי הגוף שלה וגורמות לה להתביש ללבוש בגדים קצרים. היא נמנעת לחלוון מיציאה לבילוי חברתי, בין היתר בגלל המבוכה לחשוף את המוגבלות הפיזית שלה. בנוסף, למילונת נגרם נזק ממשמעותי כתוצאה מהפגיעה בקשר העבודה שלה. כמו כן גורמו לה פגיאות נפשיות ניכרות בשל האירוע. הומלץ לגוזר על המערער עונש שיטין ביטוי לחומרת הפגיעה והנזקים שהסב למילונת, לרבות תלותם פיזי.

4. מחוות דעת פסיכולוגית אודות המערער שהונחה לפני בית המשפט המחוזי עולה כי המערער היה נתון בסערת רגשות ומצוקה נפשית קשה לאחר שאמה של המילונת סירבה לאפשר את המשך הקשר בין השניים ולתת לו לדבר עימה, ולאחר שהודעה לו שבתה עתידה להינsha לגבר אחר.

את הדקירות ביצע לטענתו לאחר שאיבד את עשתונותיו. על פי חוות הדעת הוא מבין את חומרת מעשיו. לפי חוות הדעת יש לבחון את המקירה המציג על רקע המתח והמצב הנפשי הרעוע שבו היה שרוי המערער בעת שנודע לו שהamilonת מיועדת להינsha לאחר. הלחץ הרב שבו היה נתון ומצבו הנפשי השפיעו על יכולתו שליטה עצמית והובילו להתנהגות האימפולסיבית.

5. בטיעוני המאשימה לעונש עטרה המאשימה להשית על המערער עונש מאסר ממושך, ברף העליון של מתחם העונש ההולם, שאותו הציבה על בין 12 ל-18 שנות מאסר. הודהשו, הተכנו מראש, האליםות הקשה, שנגרכמו למילונת, חלקן בלתי הפיקות. בטיעוני ההגנה לעונש עטרה ההגנה להשית על המערער עונש מאסר ברף התיכון של מתחם העונש ההולם, שאותו הציבה על בין 5.5 ל-9.5 שנות מאסר. הודהשו, עברו הנקי של המערער, גילו הצער יחסית, לקיחת האחריות על ידו, ההודאה כבר בשלבים הראשונים של ההליך הפלילי, העובדה שיחס

מהמתלוננת את הצורך להheid, מכלול נסיבות חייו הקשות ותקופת המאסר הקשה אותה הוא צפוי לעבור בשל העובדה תושב זר ונודע משפחה ותמכה בארץ.

6. לאחר שעמד על מכלול השיקולים הרלבנטיים קבוע בית המשפט המחויז כי מתחם העונש ההולם את המקרה דן נع בין 10 ל-15 שנות מאסר בפועל. לאחר ששל את הנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה קבוע בית המשפט כי עונש המאסר צריך שייעמוד על 13 שנים. כן הושטו על המערער שאר העונשים המפורטים ברישא.

7. בערעורו טוען המערער – באמצעות באת כוחו, עורכת דין גלית בש – שגגה בית המשפט המחויז עת הטיל עליו עונש מאסר ממושך, וכשלא ניתן משקל רב יותר לנسبותיו האישיות ולמצוקתו, כפי שהן עולות מחותמת הדעת הפסיכולוגית שהוגשה לעיינו של בית המשפט. עוד טוען כי שגגה בית המשפט כשלא ייחס משקל לכך שהמערער הוא תושב זר לא משפחה, ועל הקשי שאותו הוא עתיד לחווות כאסיר נוכח עובדות אלה. המערער מוסיף וטוען כי שגגה בית המשפט כשקבוע כי מתחם העונש ההולם במרקחה דן נע בין 10 ל-15 שנות מאסר, תוך שהוא מפנה לפסקה של בית משפט זה – אף מעבר לזה שאליה הופנה בית המשפט המחויז – ממנה ניתן ללמוד על מתחם נמוך יותר ועל ענישה מקרים יותר חזות שנקבעה בעניינו של המערער. כן טוען המערער כי אף בתחום המתחם שנקבע על ידי בית המשפט, היה מקום להציב את עונשו ברף הנמוך של המתחם. במהלך הדיון לפני הציג המערער תעודות שונות המעידות על השתלבותו בקורסים שונים וב פעילות מרכז החינוך בכלל בהם השתתף במהלך תקופה מסוימת, שיש בה – לטעنته – כדי להביע על כך שהמעשה שעשה אינו מאפיין אותו. לסימן מפנה המערער לעברו הנקי, להיווטו אדם נורמטיבי, להודאותו במיחס לו ולהחרתו ווותר להקל באופן ממשמעותי בעונשו.

8. המשיבה – באמצעות באת כוחה, עורכת דין שרית משבג – טוענת כי יש לדחות את הערעור. לטעמה אין מקום לאפשר לערער לתאר את האירוע כמרקחה אהבה שנזנחה. תס Kirby ופגיעה העבירה מתאר מערכת יחסים שונה בתכלית. לטענה נזכרה המתלוננת, כבת 17 ביום האירוע, קרובה ל-20 דקות על ידי המערער ונגרמו לה נזקים קשים. המשיבה הגישה לעיוננו פסק דין בהם הושטו על נאים, במקרים שנסבירותיהם דומות לנסיבות המקרה דן, עונשים של 12 ואף 13 שנות מאסר, וטענה כי פסק הדין שעיליהם מבקש המערער להסתמך אינם מסויימים לו, בין היתר נוכח נסיבותיהם המיחודות.

9. אין בידנו לקבל את הערעור. אכן, תקופת המאסר שהושטה על המערער בבית המשפט המחויז היא ארוכה, אולם ענישה זו היא תגoba הולמת לחומרת מעשי. המערער פגע במרקחה, באמצעות סיכון קצבים שאורך להבה כ-20 ס"מ בה הצד מראש, תוך שהוא נוקט באלים ברוטאלית ופועל מתוך כוונה מיוחדת להסביר למקרה נוכחות, מום או חבלה חמורה. אין מקום לקבל את טענת המערער לפיה פעל מתוך מצוקה או אבדן עשתונות. המערער הגיע למקום בו נמצא המתלוננת מתוך כוונה להעתמת אותה על "העה" לסרב ולהמשך הקשר הרומנטי עמו. אך בסיס – ובקצת התערבותם של אנשי צוות הצלום שעבדו בסמוך – לא הסתיים האירוע במוותה של המתלוננת. אנו עדים פעם אחר פעם לתופעה המחרידה של תקיפה אלימה של נשים על ידי בני זוגם, מזמןנות ארך בשל רצון להפסיק את הקשר הזוגי. תרומתה של מערכת בתי המשפט לביעורה של תופעה זו מתבטאת בהטלת עוני מאסר ממושכים על העבריינים. כך עשה בית המשפט המחויז במרקחה דן ואין לנו רואים מקום להתערב בהכרעתו, אף לאחר שהבאו בחשבון את העבודה שהמערער הינו תושב זר ואין לו משפחה בישראל שתסייע לו לצלווח את תקופת המאסר הממושכת שהושטה עליו.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ז בשבט התשע"ה (16.2.2015).

שפט

שפט

שפט
